

[Arbejdsministeren.]

socialministeren har over for mig oplyst, at jeg kan meddele, at på den givne foranledning vil hun optage problemerne til nærmere drøftelse med justitsministeren.

Hanne Reintoft: Jeg takker for svaret og håber, jeg kan udlægge det sådan, at man helt bestemt kan stole på, at de kriterier, der var fastsat for, at børnene måtte komme hertil, er opfyldt, og at man også kan stole på, at såvel justits- som socialministeren påtager sig det fulde ansvar for disse børn, hvis det viser sig, at der kommer problemer med dem.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Det har ikke været muligt helt på forhånd på grundlag af spørgsmålets formulering at gætte, at det var netop det, fru Hanne Reintoft ville ind på, og jeg kan derfor om spørgsmålet „udvælgelse“ gentage, at med henblik på fremtidige tilfælde vil forholdene på forhånd blive drøftet mellem de to ministerier.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1636).

Første næstformand (Kaj Andresen): Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister.

(Lovforslaget (nr. 73) findes i tillæg A. sp. 1473, fremsættelsen i tidenden sp. 977).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Det lovforslag, som vi her skal drøfte ved første behandling, er i det store

og hele en genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat i det tidligere folketing den 4. oktober 1967 af daværende socialminister Bundvad. Lovforslaget kom til første behandling den 10. oktober og blev dengang anbefalet af alle partier. Kun et enkelt punkt gav anledning til en afvigende holdning — et punkt, som jeg senere skal vende tilbage til — og den afvigende holdning blev iagttaget af venstre og konservative. Vi gennemførte derefter et udvalgsarbejde, som blev afbrudt ved valget, og jeg har lov at sige, at vi nåede ganske langt i arbejdet med lovforslaget og eventuelle ændringsforslag dertil.

Nu får vi altså lovforslaget i stort set samme udformning som det i efteråret fremsatte, genfremsat her den 13. marts af socialministeren og til første behandling her 14 dage efter, den 27. marts, og så står der i lovforslaget, at loven skal træde i kraft om 4 dage. Jeg ved ikke rigtig, hvordan man har tænkt sig, at det skulle komme til at virke, for det vil afskære os fra normal behandling af det. Det er selvfølgelig noget, der hænder, men dog sjældent ved love af denne karakter. Vi må da forudsætte, at der bliver tale om, at loven eventuelt skal have tilbagevirkende kraft fra 1. april. Hvis det er tankegangen — nu forstår jeg, at socialministeren er fraværende — vil jeg da gerne bede den vikarierende socialminister, arbejdsministeren, gøre nøje rede for, hvordan man har tænkt sig det praktiseret, for det drejer sig jo om en lovgivning, hvor mange dispositioner har betydelig interesse for kommuner og organisationer, og der kan være spørgsmål om refusioner og andre ting.

Der er kun et enkelt punkt, som er blevet ændret ved genfremsættelsen her. Det drejer sig om kap. 3, § 7, hvor det efter det i efteråret fremsatte lovforslag krævedes, at et plejehjem med 8 pensionister eller flere, skulle have status som selvejende institution. Det skal det ikke have efter det forslag, vi nu skal tage stilling til.

Om denne ændring vil jeg gerne straks sige, at den er vi ikke tilfreds med. Vi kan altid diskutere, hvor en sådan grænse skal være, men sigtet med revisionen af den oprindelige lovgivning, altså den, der indtil nu er herskende, var jo dengang, at plejehjemmene her i landet i væsentlig grad faktisk burde være selvejende institutioner eller